

Den blå trekant

Koraltrekanten indeholder mere end 53 % af verdens koralrev, og mere end 75 % af de koralarter, der i dag kendes af videnskaben.

Når folk hører, at jeg arbejder for WWF på Borneo, så er reaktionen tit og ofte: *Åhh, så du arbejder med orangutanger – hvor spændende!* Så må jeg forklare, at regionen byder på meget andet end disse skønne røde aber, og at jeg faktisk arbejder med koraltrekanten. Men jeg har måtte sande, at folk derefter ligner et stort spørgsmålstegn, og at der er et behov for at forklare hvad denne blå trekant egentlig er.

Da jeg var barn talte vi altid om *Amerikanergården* – en bondegård, hvor alt bare var større – traktoren var enorm, stalden indeholdt et næsten utælleligt antal køer, og markerne strakte sig længere end øjet rækker. Koraltrekanten er lidt på samme måde – alt her er bare stort. Alene størrelsen på området er imponerende – et næsten fem millioner km² havområde, der strækker sig over seks lande: Malaysia (Borneo), Indonesien, Papua Ny Guinea, Salomonøerne, Filippinerne og Øst Timor.

Som navnet antyder, har området en trekantet afgrænsning på kortet. Denne er defineret ud fra, at antallet af revbyggende koraller er på mere end 500. Koraltrekanten indeholder faktisk mere end 53 % af verdens koralrev, og mere end 75 % af de koralarter, der i dag kendes af videnskaben. Over 120 millioner mennesker i regionen er direkte afhængige af ressourcer hentet fra Koraltrekanten – og det er

også her, at vi finder gyde- og opvækstområder for globalt vigtige kommercielle arter som eksempelvis tun. Omkring 50 % af verdens tunproduktion foregår i dette område.

Ud over kommercielle arter, så er det store havområde hjem for over 40 % af verdens arter af koralrevfisk, seks ud af syv af verdens havskildpaddearter lever her, 22 arter af delfiner, hvalhajer, hvaler, djævlrokler, søkøer, osv. Koraltrekanten er simpelthen verdens undervands-Amazonas, og der er al god grund til at arbejde for bevarelse af dette enorme havområde.

For trusler er der masser af – og også de er store. Indonesien er for eksempel verdens absolut største eksportør af hajfiner. I hele regionen er anvendelse af destruktive fiskerimetoder såsom dynamit og cyanid stadig udbredt – og overfiskning har bragt mange af regionens marine arter på grænsen af potentiel udryddelse. Det gælder ikke mindst de 30.000 tons større revfisk, der hvert år drænes fra regionen til eksport til Hong Kong, Singapore og Malaysia – mere eller mindre registrerede. Udvikling, såsom landbrug, rejefarme og turisme langs regionens kyster, har derudover ødelagt værdifulde mangroveområder – og fremtidige klimaforandringer er generelt en alvorlig trussel for revmiljøer.

Koraltrekanten er højt prioriteret, ikke blot af WWF, men af alle store internationale miljø-

organisationer. WWFs indsats i Koraltrekanten er derfor også omfattende og ambitiøs. Vor prioriterede aktivitetsliste hedder for øjeblikket: udvikling af et netværk af marine beskyttede områder, stoppe nedgangen i antallet af havskildpadder, arbejde for bæredygtigt tunfiskeri, bæredygtig handel med revfisk, og indsatser omkring turisme og klima.

Og de problematikker, vi står overfor er ofte ret komplekse. I vore bestræbelser for at bevare områdets diversitet og skabe bæredygtige økonomiske muligheder for de mennesker, der lever her, står vi eksempelvis overfor spørgsmålet om hvordan vi kan nedsætte fangst og samtidigt brødføde en voksende befolkning. For bevarelse af Koraltrekanten og dens ressourcer handler i høj grad om fødevarer sikkerhed for regionens millioner af kystsamfund – og om en omstrukturering af fordelingen af verdens ressourcer. Og vi taler om ressourcer, der tillige bevæger sig over grænser, så en del af indsatsen går ud på at få politikere fra landene i Koraltrekanten til sammen at formulere bæredygtig og langsigtet planlægning for anvendelse af områdets ressourcer.

Så jeg er overbevist om, at Koraltrekanten som begreb er kommet for at blive, og at viden om denne bør udbredes. Den blå trekant fortjener og har brug for verdens opmærksomhed.

for a living planet

sk
den over for at
et værdigt liv

le arter en
de.

LENE TOPP

Lene Topp er kulturgeograf og har siden 1999 arbejdet for WWF Verdensnaturfonden, specielt med projekter i Sydøstasien. Lene bliver gennem sit arbejde konfronteret med en bred vifte af marine miljøproblematikker. Siden 2002 har hun boet på Borneo sammen med sin mand Claus. De er begge aktive dykkere og undervandsfotografer.

FOTO: TOPP2